

Partilap

Készült a DUE XXIX. Kommunikációs és Média Szaktáborában

TITOKZATOS ROMÁNC

Anka és Dani
egy pár?

Furulya-Rozi -HipiHopy

Fotók: Paál László

Kíváncsiak voltunk a táboron kívüli furulyázási szokásokra. Az emberek meglepő módon azt hiszik, hogy csak fújni lehet e nemes hangszer, de az Amerikai pite segített rájönni, hogyan alkalmazható még. Aggodalomra azonban semmi ok, hiszen a szomszédos táborban rendeltetésszerűen használják a fúvós hangszereket.

» „A zenetábor több éve működik, tavaly Balatonföldváron, idén Fenyvesen vagyunk. Szerda este felléptünk a város főterén, ahol indulókat és népdalokat játszottunk, mint például a 'Sej-haj Rozi' című nótát.” – meséli Zoli, a tábor egyik lakója.

Knyihár Anikó, a Freestyle Dance Company vezetője 10 éves kora óta, Tóth Tamás Starlight Dance Company táncosa pedig immár 10 éve táncol. „Már a negyedik év, hogy két turnust indítunk.” – meséli

Anikó. Minden érdeklődőt, függetlenül, attól hogy kezdő vagy haladó, szívesen látnak.

„Az első turnusban 15-25 éves résztvevők vannak és hét napon keresztül minden nap több

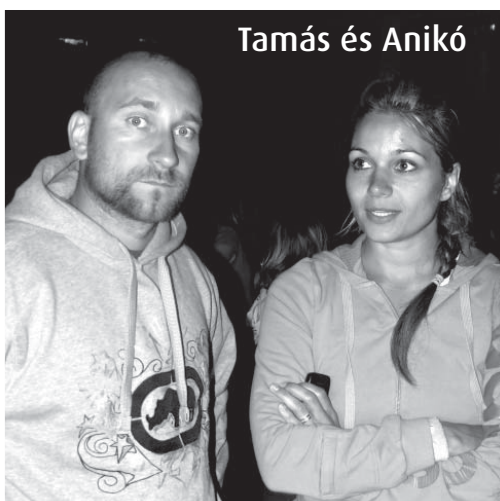
Tánci-tánci

Vidám a nóta

Fújják, szívják

Tamás és Anikó

óra edzéssel készülünk a tábor végi fináléra, ahol táncosaink összemérik tehetségüket. Nekik nem erőltetjük a csapatépítő programokat, mert már sokan ismerik egymást." – magyarázza a vezető. Az idén megpróbálkoztak egy nemeket cserélő divatbemutatóval, ami nagy sikert aratott. A második turnusban fiatalabbak vesznek részt, akik 9-15 évesek és kevésbé összeszokottak, nekik rendszeresen csoportépítő feladatokat szerveznek, mint például a bátorságpróba és kvízek. Emellett az első turnusból profi táncosok jönnek segédkezni.

A táborokban Hip-hop, Dance és Rock&Roll oktatás van. A táncosok a stílusok elsajátítása közben

találnak rá saját irányvonalukra. Minden turnus 2-2 fellépésen vesz részt, amit egy elbírálás követ. „Ezt a szabad stílust egész fiatal kortól el lehet kezdeni, de vannak olyan kivételek is, akik 30 évesen próbálkoznak először.” – magyarázza Tamás.

A táncosok versenyeken is indulnak. Anikó azt is elmondta, hogy a csoportokból sokan értek el területi és országos kiemelkedő helyezéseket, mint például a huszonéves Niki, aki országos versenyen első helyezést ért el.

Orbán Viktória,
Nagy Ákos

Lencsevégen a titokzatos lény

Csatári Marianna: Én is láttam a lényeket, megijedtem, amikor elúsztak előttem a vízben. Remélem, a partra nem jöttek ki, ha mégis, én nem megyek a Nádasba.

Fotó: Vizuális kommandó

Innen indult a lény.

» Ma reggel néhány táborozó a kőasztalnál vette észre a kisállat tetemét. Táborlakóink megdöbbenve és szomorúan álltak a tény előtt. Agárdi Gábor gondnoknak elképzelése sincs, hogy pusztulhatott el a rágcsáló, mivel előző nap még vígan ugrándozott a tábor területén. Gondnokunk erőt vett magán és berakta az állatot egy zacskóba, majd a szemetesbe dobta.

Telefonon megkérdeztünk Hanga Zoltánt, a Fővárosi Állatkert szővivőjét, aki elmondta, szerinte a mókusok váratlan halálát általában táplálékhiány, a fészüket lesodró vihar, áramütés, mérgezés, vagy betegség okozza. Ha be-

tegség tizedeli a mókuskolóniát, elképzelhető, hogy a fiatalabb állatok közül is több elpusztul. Balatonfenyvesen közönséges erdei mókusok élnek, de ezek védett állatok, eszmei értékük a tízezer forintot is elérheti.

A táborlakók sajnálják az állatot. A Partilap megtudta, Agárdi Gábor lánya emléket is szeretett volna állítani az elhullott rágcsálónak, de apja lebeszélte róla. A tábor a mókust saját halottjának tekinti, temetéséről már gondoskodtak.

Pomozi Nikolett

Rejtélyes haláleset

Haláleset árnyékolta be a tábor szerdai napját. A halott egy ártatlan rágcsáló. Gondnokunk, Agárdi Gábor azonnal cselekedett, és eltüntette a holtestet. A Partilap által megkérdezett szakértő szerint a mókus halálát baleset okozhatta.

A TITOKZATÓ

OS ROMÁNC

Anka és Dani egy pár!?

Fotó: Plank Ádám

BALATONFENYVES – Titokzatos rajongói levelet kapott Beke Dániel (25), az URHsokk csoport vezetője! A háztartási punk-zenésznek csak tippjei vannak, ki küldhette az üzenetet.

» „Egy volt évfolyamtársammal vezetünk egy blogot és ide kaptam ma reggel egy levelet egy bizonyos „lady.lorelei” nevű felhasználótól, aki valószínűleg nő, de ebben nem vagyok biztos.” – nyilatkozta lapunknak Beke Dániel.

„Azt írta, hogy régóta nagy rajongóm és szeretne velem személyesen is találkozni, hogy jobban megismerjük egymást.” – mondta Dani.

Arra a kérdésre, hogy ismeri-e az illetőt, illetve hogy a konkurens blogger táborlakó-e, zavaros választ adott.

Lapunk fotósának azonban egy mozgássérült-segítő kutyákat bemutató rendezvényen sikerült Dávidot csoportvezető-helyettesével, Ankával félreérthető pózban fekvő lefotózni (balra).

A kérdésre, hogy mivel magyarázzák a képet, Anka így reagált: „Ezekben a pillanatokban pró-

báltunk nem elaludni és figyelni az előadásra. Csak barátok vagyunk.”

Dani már zavarba jött a kép láttán: „Nem is tudom igazán, hogy hol és mikor készült ez a kép, de ahogy a képen is látszik, délután együtt „hogyhívjákoltunk” Ankával.”

Lapzárta előtt nem sokkal egy hallgatói telefon érkezett, melyben egy neve elhallgatását kérő férfi üzent Daninak: „Senkinek nem ajánlom, hogy egy ujjal is hozzáérjen az én Ankámhoz!” – mondta a titokzatos hősszerelmes.

A teljes igazságot egyelőre senki nem ismerheti, de a képek magukért beszélnek. A táborzáró bulin azonban mindenre fény derülhet.

P.Á.

„Zsoltsi, én az éle

Kétségkívül látványos, de sikeresnek jóindulattal sem nevezhető bemutatót tartott szerda délután a táborban két amatőr DUE-s alpinista, Turányi-Vadnay Szabolcs (32) és Herczeg Zsolt (34). Elképesztő rutinossággal kezdtek neki a csomók megkötésének. Végül hosszú próbálkozás után 2 méter 15 centiméter magasra jutottak, majd a műsorértékelés miatt lejöttek a fáról. Vajon az idő, vagy a technikai tudás hiánya miatt nem sikerült a mutatvány?

A kezdetek

Zsoltnál kislétkorában akut hangszárlés-gyulladászt diagnosztizáltak, amely halálos veszélyt jelentő fulladásos köhögő rohamokkal járt. Orvosa magaslati levegőt javasolt neki, ezért már gyermekora nyarait is túrázással töltötte a Mátrában.

Szabolcs középiskolai túrázós élmenyei közül az egyik, mikor néhány barátjával alsónadrágban felszaladtak egy hegyre, ahol elhangzott a „lengessük meg az alsógatyánkat” felszólítás.

A két fiú 1996-ban, a szana-

zugi DUE-táborban találkozott először és néhány éven belül legjobb barátokká váltak.

A nagy kaland

Számos izgalmas pillanatban volt része a két fiúnak túrái során, de néhány éve igen veszélyes helyzetbe került a két jó barát. Az ijesztően meredek, 2054 méteres Donnerkogel (Viharkúp) nevű ausztriai hegyen túráztak. A szorult helyzetben remekül megmutatkozott, hogy a másik segítségével, „bármire képesek”. Egy igen kockázatos szakaszon, ahol az út körülbelül negyven centiméter széles volt és mellettük mindkét oldalon több száz méteres szakadék tátongott, viharba keveredtek. A helyzetet súlyosbította, hogy a társaságban ez időben végzetes konfliktus alakult ki, mert a kötéldorozás terhe mindig Szabolcsra maradt. Helyzetét megelégtelve aznap az autóban hagyta ezt a fontos felszerelést. Kis idő elteltével az út egyre csúszósabbá vált és Zsolt komolyan

Fel a magasba!

Fotó: Ismeretlen szerző felvétele

temért küzdök!”

aggódni kezdett, de Szabolcs bízta. Ezután könnyedén vették az akadályokat. Egy nehéz fogásnál Szabolcs leblokkolt és nem tudott tovább menni. Úgy érezte, az életéért küzd, itt éri a vég. Végül Zsolt biztatásával túljutottak ezen a szakaszon is.

Mentik a bőrüket?

Történeteik igazán lenyűgözőek, de akkor mi lehet az oka a megghiúsult famászási kísérletnek? Ma ismét megkísérik a nagy küldetést. Vajon sikerül bizonyítaniuk?

H.D.

Kemény meló

Nem újságot szerkeszt, mégis hajnalban kel. Sukácz Jánosné, Ildikó elkészíti nekünk a reggelit, megmelegíti az ebédet, tálalja a vacsorát, rendben tartja a konyhát. Egyedül.

Fotó: Paál László

– Korábbi táborokban mindig több konyhás néni dolgozott az ebédlőben. Idén miért egyedül szolgálja ki a táborozókat?

– A főnököm úgy gondolta, egyedül is el tudom végezni ezt a munkát. Szerinte egyáltalán nem megerőltető. Néha gyors a tempó, ennek ellenére elég jól bírom. Sokan kérdezik tőlem, hogy bírom ezt segítség nélkül.

– Hogy tud ilyen sok ételt elkészíteni egyedül?

– Az ételeket nem én készítem, hanem úgy hozzák egy másik táborból. Én csak feltálalom a táborozóknak. Szívesen végzem ezt a munkát, de igazából már hozzászoktam.

– Sokat dolgozik? Hány órát tölt a táborban egy átlagos napon?

– Nem tudom. Egyfolytában dolgozom, időtől függetlenül.

– Ez veszélyes munka? Például, használ erős vegyszereket a munkája során?

– Használok, de ettől függetlenül a munka nem veszélyes. Először extra hypós folyóvízbe teszem a táányókat, majd ecetes vízzel is fertőtlenítek. Csak így lesz minden tiszta és fényes.

– Mióta tart ez a helyzet?

– Két hete kezdtem el dolgozni a tábor konyháján. Ez volt az egyetlen munkalehetőségem, mivel nyárra bezár a munkahelyem.

Szűcs Szilvia

Tartja a frontot

Kávé nélkül nem megy?

Akár le is állhattak volna a munkálatok szerda délután a táborban. Többen hiába mentek a Nádasba kávéért, ugyanis a büfé kávéfőzője feladta a harcot. Az órákon keresztül tartó koffeinhiányt több DUE-s is nehezen viselte, de voltak olyanok is, akik más módszert találtak arra, hogy ébren maradjanak. A büfé vezetője profin megoldotta a problémát, a totálkáros gépet újra cserélte.

Kecskés István: „Megmondom őszintén, engem hirtelen ért a hír, mivel éppen akkor akartam kávévet inni, amikor elromlott a gép. Ettől szörnyen éreztem magam.”

Torbik Tibor: „Engem nagyon rosszul érintett a dolog. A csoportom is tanúsíthatja, hogy mikor nem iszom kávé, akkor teljesen össze vagyok zavarodva, és nem is tudok a munkámra koncentrálni.”

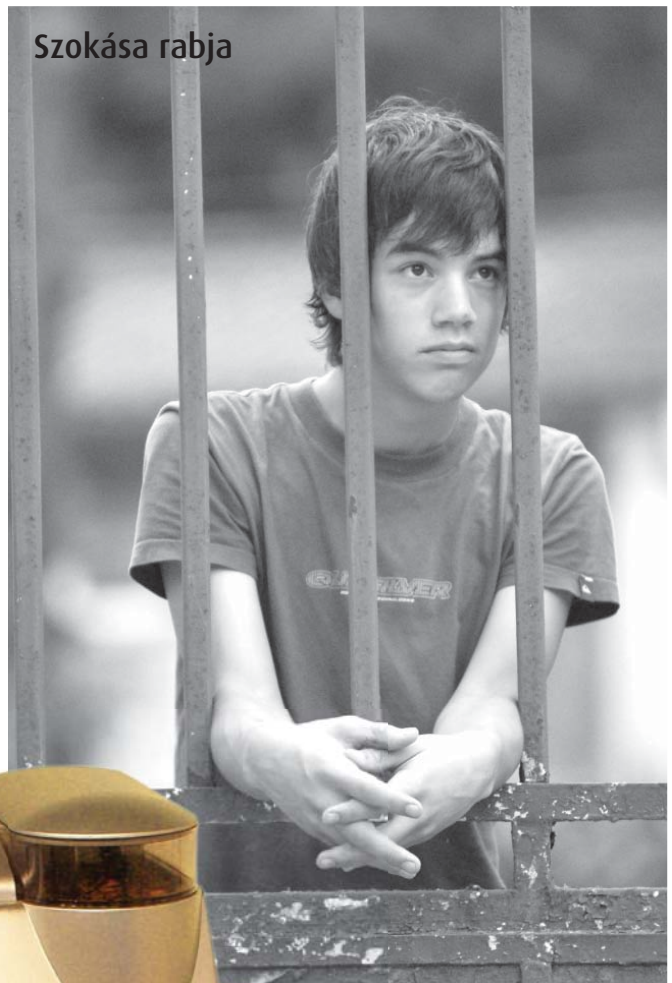
Dobó László: „Én nagyon szeretem a kávé, éppen ezért elég ideges lettem, mikor nem tudtam időben meginni a napi adagomat.”

Sélei Eszter: „Nagyon egyszerűen ébren tudom tartani magam, csak jó társaságot, és témákat kell találnom. Egyébként néha szoktam energiaitalokat és kávé, de azt is csak akkor, ha már nyugós vagyok. Tulajdonképpen ti tartotok ébren!”

Pintér Szabolcs: „Én nem kávézom, nem iszom, és nem is cigizem. Mégis ezek nélkül is el tudom készíteni a ma esti műsort.”

Bocz Márton: „Érdekes a kérdés, mivel van hátul a vezetőségi házban egy kávévégpünk. Minden reggel ott

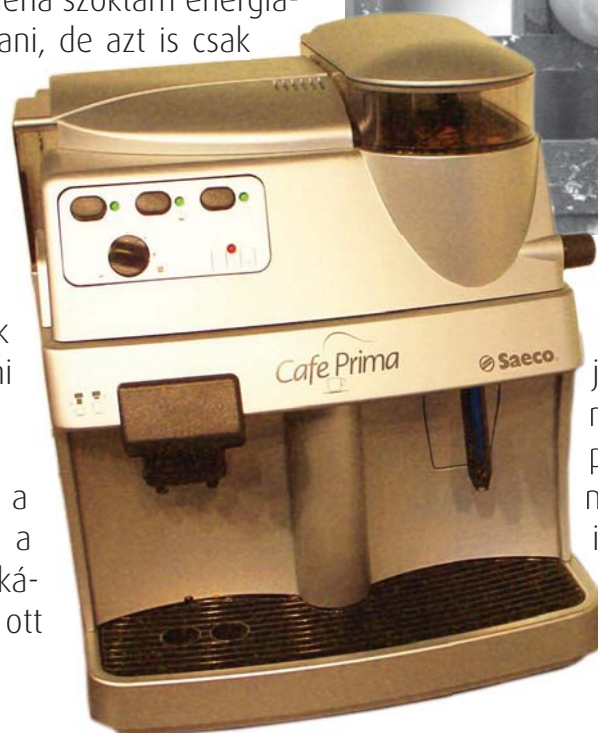
Szokása rabja

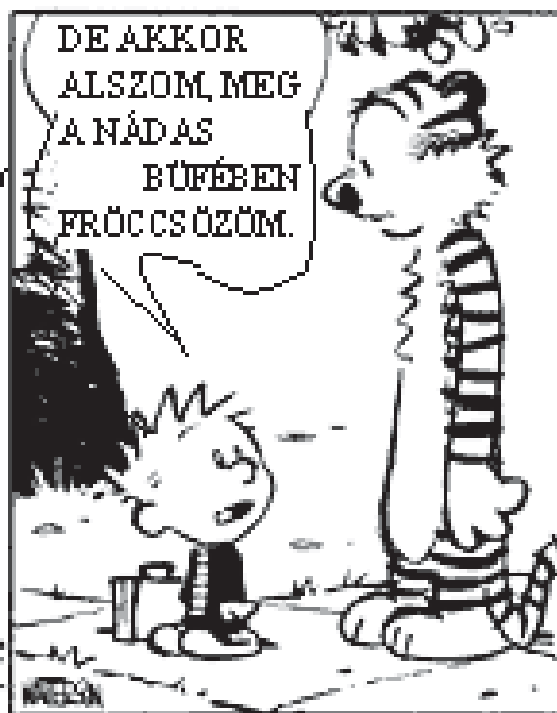

Fotó: Csatári Mariann

iszunk kávé. Valahogy így bírjuk ki kávé nélkül. Ma például még nem ittam, és ahhoz képest egész jól bírom. Bár most már kezd hiányozni. Megyek is, és főzök egyet.”

Balogh Zsófia

Képregény: Pomozi Nikolett

A CsoPont lapja » Készült a DUE XXIX. Kommunikációs és Média Szaktáborában » Balatonfenyves, 2009. július 9. » Főszerkesztő: Pomozi Nikolett » Képszerkesztő: Plank Ádám » Szerzők: Balogh Zsófia, Benczes Laura, Hörcsik Dorottya, Nagy Ákos, Orbán Viktória, Plank Ádám, Pomozi Nikolett, Szűcs Szilvia » Csoportvezetők: Árgyellán Edina, Korpa Melinda » Tanácsadó: Varga G. Gábor » Művészeti vezető: Klebercz Kriszta » Tördelés előkészítés: Csatári Marianna » Fotográfus csapat tagjai: Bacsu Dénes, Borossay Fanni, Botár András, Csatári Marianna, Deák Nikolett, Paál László, Pétervári Petra, Séllei Eszter, Soós Berta (Vizuális kommandó csoport) » Csoportvezető: Kecskeméti Dávid » A tábor főtámogatója az Európai Unió és a Magyar Köztársaság » A tábor támogatói: Önkormányzati Minisztérium Sport Szakállamtitkárság, Amerikai Egyesült Államok Budapesti Nagykövetsége, Microsoft Magyarország, Cisco Systems, Albacomp, HP Magyarország, T-Online, Magyar Televízió, TÜV Rheinland Hungária, Rádió 7